Сценарио који Запад реализује претпоставља уништавање Русије као државе. За остварење постављеног задатка користиће се различите екстремистичке снаге, које добијају обилату финансијску помоћ, оружје и пропагандну подршку.

Свој сценарио Запад остварује рукама антизападних снага: исламиста (јужни вектор – Кавказ, Централна Азија) и нациста (западни вектор – Украјина). Начин је: терористички рат уз помоћ јефтине масовне снаге – терориста који се унајмљују на лицу места и у суседним државама. Стварање жаришта нестабилности у земљи омогућава да се организује стални извор терориста. Опадање животног стандарда доводи до пада њихове цене. Истовремено се подстиче национална и верска хистерија, а такође се врши снабдевање оружјем. Украјина у овом смислу представља одличну илустрацију, а истовремено и полигон за офанзиву против Русије.

Суштина терористичког рата је стварање стања хаоса и перманентне нестабилности на територији. Односно, важан је сам процес рата који омогућава да се земља уништава као економски субјект.

Стратешки оквир

У западном правцу, у Европи, брзим темпом се обнавља неонацистичка идеологија. Истовремено с тим у полигон против Русије претвара се Украјина с њеним покушајем савеза између нациста и либерала. Састав кијевског режима одражава оба типа

креатура САД – неолиберала који управљају економијом и који успостављају ближе везе са Западом и неофашиста, грубе силе која уништава неистомишљенике и култивише унутрашњу агресију.

Карактеристична црта украјинског дела територије која се граничи с Русијом постаје „демократија ескадрона смрти“ у духу Латинске Америке. Режим у Кијеву већ неколико месеци учествује у стварању великих наоружаних ескадрона смрти који се крију иза паравана „територијални батаљони“, „национална гарда“ и томе сличних јединица. Они су спремни на упаде преко границе против главног непријатеља фашизма – Русије.

Европски извори преносе да је Савет националне безбедности и одбране (СНБО) Украјине, на челу с нацистима Јарошем и Парубијем, упутио своје емисаре у Западну Европу да врбују ултрадесничарске неофашисте за борбу против Руса. Већ је створено француско одељење „Десничарског сектора“ чији чланови треба да допуне редове такозване „народне гарде“. Једна од кључних фигура у стварању мреже европских добровољаца и најамника с француске стране је Гастон Бесон, ветеран ратова у Хрватској, Босни, Бурми, Лаосу и Суринаму, који чак и на интернету објављује огласе с понудом за учествовање у крвавом „сафарију“ у Украјини.

Историја показује да Вашингтон никад није имао моралних проблема у погледу сарадње с нацистима. Као што таквих проблема нема ни данас приликом пружања војне помоћи следбеницима џихада у Сирији и неонацистима у Украјини. Заиста, на десетине исламиста – кримских Татара који су се борили у Сирији, стигло је да активно учествује и у догађајима на „мајдану“ и у фебруарском преврату. Уочи њега, средином фебруара, изнад „евромајдана“ се чак вијорила застава сиријских терориста.

13. маја је представник лидера једне од исламистичких групација блиских Ал Каиди, позвао муслимане Украјине да објаве џихад руској влади. А крајем маја су руске информативне агенције објавиле информацију о 300 украјинских најамника који су се у марту-априлу вратили из Сирије и ратују у Донбасу.

Национални оквири

Етно-сепаратисти, следбеници џихада и либерал-фашисти су се у последње време

значајно активирали и у Русији. По саопштењу руководиоца ФСБ Александра Бортњикова руске специјалне службе су само у Сибиру у току две године пресекле делатност 11 ћелија међународних терористичких организација. Сибир представља објекат њихове пажње због свог индустријског и одбрамбеног потенцијала, положаја близу границе, као и високог нивоа незаконите миграције. Осим тога, у Сибиру се у последње време бележи пораст броја омладинских групација десничарско-радикалног усмерења које „за остварење својих циљева користе методе терора и насиља“. Најрањивији за екстремисте и „пету колону“ су они крајеви Русије у којима су етнички и верски фактори врло тесно испреплетени. Осим Северног Кавказа то су националне републике Татарстан и Башкирија.

Тежње сепаратиста и исламиста налазе подршку код дипломатских структура САД у Русији, које су овог лета нагло активирале рад с исламистичком заједницом на Средњем Уралу и у Башкирији.

Један од најактивнијих на овом попришту је генерални конзул САД у Јекатеринбургу Ото Ханс Ван Мајерсен (Otto Hans Van Maerssen). Он и његови потчињени су више пута учествовали у скандалима изазваним прекомерном активношћу радника дипломатске мисије САД. Између осталог – контактима с представницима опозиционих политичких снага либералног усмерења.

Највећи и најстрашнији проблем је у томе што ако се негативни сценарио дестабилизације Русије ипак буде остварио, макар делимично, с „петом колоном“ у виду тандема исламиста, нациста и етно-сепаратиста, неће толико морати да ратује војска, колико друштво и народ земље.

Николај Милишевски

(Глас Русије)